

Vzestup a pád

Ze Světla proudí Láska a Spravedlnost
a uprostřed nich zvoní Čistota.
Červená, modrá a bílá je nebeské trikolóry jistota.

Láska dává nám dech života.
Moudří říkají chi, prána neb živa.
Vše napájí a pro všechny je obživa.

Zraj a uč se rozvinout své nitro!
Ejhle člověk, noří se lidské sémě
z duchovních výšin do bytostmi připravené země.

Jsi hostem Mým a v Mém domě srdečně přebývej!
V dáli skví se rozjasněná Země,
aby přijala ty nové děti jemně.

Nad Tebou ve dne v noci bdím a cestu Domů Ti objasním!
Prožívej a své nitro rozvíjej,
jen svému bližnímu neubližuj a pomáhej.

Jak to, že Jsi stále s námi? Ptá se duše nesměle.
Mám v proudech posily vše potřebné,
pomocníků rady, aby zasáhli a přesně darovali.

Ano, díky Tobě, cítím, jak to sílí ve mně.
Spravedlnost prožívám, když ve Tvých proudech se souladně zachvívám,
protože pak mne vše jen prosvětluje a let vzhůru zažívám.

Chci však ochutnat i tamto v dáli, přestože mne to snad od Tebe oddálí.
Och to omamně na mne vykukuje Luciferovo nabádání:
Ochutnej a na následky nehleď, jen užívej dne a ušetři si strádání!

Co se děje? Proč se stmívá? Proč tak padám v beznaději?
Spravedlnost prožívám, když ve Tvých proudech narážím a zahrnujím.
Ano, poznávám, že nesouladem jen hrůzy do krás přilívám.

Pohleď, posily mé světlé proudy, jsou jak žebřík do nebe, ode Mne a pro Tebe.
Zákonem je ve všech sférách: Slad' svůj tep s Mým a ke mně jsi lehce blíže,
když jsi proti, klesáš dál a níž na následky zakalené tíže!

Když si myslíš: Nevadí, až dopadnu zas vstanu, tak co!
Pohleď, hmotné stvoření zraje ze semene do plodů a pak rozkládá se do semene.
Tvé zrání na Zemi je s tímto koloběhem spjato a to je neměnné.

Moudře rozviň nitro své a přileť ke Mně, dříve, než zralost koloběhu přijde!
V tom čase, nyní, soud nad lidmi přichází, co zralé jest, to vzhůru odchází,
co však shledáno jest plevou jen, co zaschla lehkovážným počinem, to do rozkladu přechází.

Pamatuj na můj žebřík, ze Světla lan a nitek spředený.
Dobro zasej a chyt' se příčky, stoupáš blíže nebes výše.

Zlovolným však jednáním, ztrácíš přičku, padáš dolů do temné níže.

*Po pádu vždy můžeš a máš vstát, leč proč se stále zraňovat?
Co promeškal jsi v temnotách, zas dohnat musíš,
abys dosáhl své předpádové výše, víš?*

Ano, Pane, Bože můj, díky za moudré rady Tvé.
Díky, že mohu z Lásky brát a spravedlivě dávat zas,
abych rozezněl vše nádherné a rozkvést zvládl v pravý čas.



Marek Ištvanek
24.11.2023
Slušovice

From:
<https://duchovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duchovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/marek_istvanek/vzestup_a_pad

Last update: **24.11.2023 19:41**

